

SEVERDIJA, Duško

Rodio se 12. svibnja 1921. u selu Zaton kod Šibenika. Pučku školu je pohađao u rodnom mjestu, pošao kratko u prvi razred klasične gimnazije u Šibeniku, a onda otišao u Ljubljanu k bogatoj teti i završio srednju "Trorazrednu Nadaljevalnu Hotelirsku Gostilničarsku šolu". Nakon toga zapošljava se u Zagrebu, a u slobodno vrijeme završava nekoliko tečajeva: knjigovodstvo, stenografiju, daktilografiju i radio-telegrafiju, što će biti temelj njegovog zanimanja do kraja rata.

U emigraciju odlazi s tisućama sunarodnjaka u svibnju 1945., dospijeva u više logora, a onda odseljuje u Argentinu u Buenos Aires. Uskoro mu uspijeva zaposliti se kao činovnik u Ministarstvu rada. Nakon šest godina sa ženom otvara vlastitu tvornicu pletiva, a i odseljuje u argentinsku pokrajinu Cordobu. Do danas živi u tamošnjem mjestu San Agustin i tek u ljeto 1993. dolazi prvi put u posjet domovini.

Ševerdija počinje svoju pisanu rijač objavljivati nakon samog odlaska u emigraciju. Koliko god to zvučalo paradoksalno u više logora piše uglavnom za izvedbe ad hoc skečeva i vesele dramske fragmente, ali i pjesme, od kojih prve objavljuje u logoru Fermo u pokrenutom listu "Croatia". Tu su mu bili društvo intelektualci i pisci kao Zvonko Fržop, Vinko Nikolić, Dušan Žanko, Janko Skrbini, Duško Kalebić, Luka Brajnović, Srećko Karaman, Husnija Hrustanović i drugi.

Zajedno s Fržopom napisao je dramu "Hrvatska kruna", kojoj su na logorskoj pozornici bili izvođački nositelji prof. Zoričić i prof. Mandica Dulčić. Preseljenjem u Argentinu počinje objavljivati svoje pjesme u Domobranskom Godišnjaku, a nakon toga u Hrvatskoj reviji i drugim emigrantskim listovima. Uvrštenje u Nikolićevu antologiju emigrantskog pjesništva "Pod tuđim nebom".

O Ševerdijinim pjesmama u emigraciji vrlo su pozitivno pisali Gracijan Raspudić, Ante i Branko Kadić, Dušan Žanko, Gojko Borić i još neki. U tisku mu je knjiga sabranih pjesama "Koracima prema Suncu", a u rukopisu ima još tri zbirke pjesama, te podulju priču "Hasanaga".